

Respostes a la ciutadania del PP al Ple de 15-10-2014

Sr. Raimundo García Castaño

Tema: El Pacto de dinamización económica, para todos los grupos.

No creo, que sea competencia de un ayuntamiento, dar súper subvenciones del 50% a empresas privadas, para la contratación de parados, además del despilfarro de dinero público que esto supone, estas políticas, se han demostrado ineficaces, no sirven, para generar empleo, como mucho, para sustituir, a un empleado, por otro low cost subvencionado.

¿Cómo es que fuerzas políticas tan dispares ideológicamente han llegado a un extraño consenso en este tema tan polémico?

Es asas de la transparencia ¿Es posible conocer quiénes son los afortunados subvencionados empresarios y empleados?

La senyora Haro:

“Fomentar el empleo es un tema que nos preocupaba a todos, y yo la verdad, más que nada felicitarnos de que todos nos pusiéramos de acuerdo en un tema así, tan importante. Per tant, nosaltres aquí ens felicitem. Una altra cosa també és que en aquells moments ho vèiem totalment..., estàvem totalment d'acord, i ho vèiem tot molt bé. Les bases són totalment transparents, estan revisades i tornades a revisar, vull dir que s'han prèvies reunions, que no ha sigut un mirem-ho i amb una reunió ho fem, vull dir que s'han fet prèvies reunions. S'ha mirat també que no hi hagués la picaresca, com ho han explicat, i crec que és totalment –totalment– transparent. Les empreses es poden veure, i també els empleats que hi ha són els que han cregut més adients. Vull dir que nosaltres aquí no hem tingut cap mena de mà.

Per tant, no sé què explicar-vos. Nosaltres creiem que fomentar l'ocupació és el millor que hi ha, i si ho hem de fer a través de l'ajuntament i subvencionant, doncs, home, millor que millor. On invertir aquests diners, si no és perquè la gent treballi i pugui portar-se uns diners a casa? És que... Crec que no hi ha més a dir.”

El senyor Doce:

“Bona nit i moltes gràcies. Ens referirem al pla especial de concreció d'ús i ordenació volumètrica de la parcel·la situada a l'avinguda Jacint Esteve i Fontanet, 112, altrament conegut com el pla especial del possible tanatori a la plaça de la Constitució.

Voldríem demanar un aclariment, perquè no acabem de tenir del tot clar si... O sigui, sembla ser que l'ajuntament va signar un conveni amb Elysium Europa, amb el promotor, per tal de tirar endavant..., amb el qual l'ajuntament agafava uns compromisos amb Elysium Europa, y Elysium Europa amb l'ajuntament, per

tal de fer la permuta entre el solar aquest d'equipament de la plaça de la Constitució, i un altre solar al carrer Nord. Això sabem que es va retirar, però el que no tenim clar és si el que es va retirar va ser el que preveia aquest conveni, que era el desenvolupament de la permuta, la proposta de permuta, i per tant, el conveni està signat i continua vigent, o si en aquests moments, o si perquè es va retirar el tràmit aquest del pla de permuta, es va també retirar completament el conveni, i en aquests moments no hi ha cap conveni que obligui les dues parts. Voldríem un aclariment en aquest sentit per part del senyor Giner o l'alcalde.

Un segon aspecte és que hem tingut coneixement que en la Comissió Informativa de Territori i Sostenibilitat –i ara ens ho ha contestat també amb la seva resposta el senyor Giner– que hi havia hagut una resposta d'Elysius Europa a les al·legacions que havien presentat una sèrie d'afectats, entre altres les nostres associacions de veïns de La Mallola i de La Miranda. Ens agradaria que això, que ha estat una deferència de l'equip de gestió, diguem-ne, d'Urbanisme de l'ajuntament, en el sentit de donar trasllat de les nostres al·legacions a l'empresa, i que l'empresa ha formulat un escrit que entenem que no és un acte reglat sinó una potestat municipal i una atenció cap al promotor, ens agradaria que en la mateixa línia de tenir coneixement ells de les nostres al·legacions, i nosaltres de les seves raons, se'ns donés trasllat, amb independència de la resposta que lògicament a les al·legacions han de formular els serveis tècnics municipals. És a dir, una cosa és que contesti regladament l'ajuntament a les al·legacions que s'han presentat al llarg del període d'exposició pública, i una altra cosa és que l'empresa presenti un escrit de resposta a les al·legacions, que és molt respectable però que entenc que està dins d'un joc de comunicacions fluides. Llavors, ens agradaria també que se'ns donés trasllat, si és possible, d'aquesta resposta, eh?

D'altra banda, a la Comissió Informativa també de Territori i Sostenibilitat, es va comentar que dins d'aquest text, no sé si és el text refós o la resposta a les al·legacions que feia l'empresa, no m'ha quedat clar, aquest oferiment que havia fet l'empresa de 300.000 euros, el retirava. En aquest sentit, m'agradaria saber si això és així, i en cas que tingui aquest sentit, demanaria a l'equip de govern quin és el seu posicionament en aquests moments davant d'aquest fet, si continuen veient, com ens van dir en una reunió amb l'alcalde, aquest projecte sense un interès especial, i entenc que en retirar aquest oferiment l'interès encara decauria i seria menor, i també en aquest sentit, doncs, demanar l'opinió dels diversos grups de l'oposició de l'ajuntament i del regidor no adscrit, respecte d'aquest fet.”

El senyor Ortega:

“Bé, nosaltres donarem resposta. El tema del *feed-back* en la comunicació suposo que és un tema que s'ha de complir. Això per una banda. Però amb el tema dels 300.000 euros, home, jo us diré... Mireu, serà una pèrdua. Jo no sé si el tanatori prosperarà o no prosperarà, tots coneixem ja la resposta de la Comissió d'Urbanisme de la Generalitat de Catalunya, que ha posat una llum desagradable en aquest sentit, però l'ha posat en aquest sentit. Nosaltres

ensem igual sense aportació que sense aportació, ens basem només en els drets i la llei que empara les persones, les empreses i les entitats jurídiques en total, no?

Pensem en aquests 300.000 euros? Doncs ho pensem i ho diem en veu alta: serà una gran pèrdua –serà una gran pèrdua– que si al final s’acaba instal·lant el tanatori a Esplugues, perdem 300.000 euros. Serà una gran pèrdua, i ho diem en veu alta. I bé, ens sorprendrà molt tot això, però fa ben poc vam aprovar aquí que una altra empresa, com hi ha moltes, fes una aportació a nivell comparatiu econòmic, de 240.000 euros, d’una empresa que està a El Gall, per fer una actuació, perquè faci una remodelació urbanística en un entorn concret, i hi vam votar que sí tots en conjunt. Vull dir, és una fórmula correcta en benefici de l’ajuntament. Això és el que passa.

O sigui, hi repeteixo, nosaltres seguim pensant el mateix en el tema del tanatori, *ojalá* no es quedés a Esplugues, aquesta gent està molt capficada en aquest sentit, però serà lamentable, eh?, hi repeteixo, seria molt lamentable que per culpa de no sé què, a més a més que es posin, perdem els calés. Seria una llàstima, perquè perdríem els 47.000 habitants, eh? No el consistori, no. No els que estem aquí dalt, no. El consistori, 300.000 euros. No sé si he respost.”

La senyora Oró:

“Em van fer així, mira. Quan parla de les associacions de veïns, aclareixi, «les que nosaltres reconeixem». Li voldria demanar una altra vegada que facin o busquin una manera de fer un inhibidor de telèfons, perquè em molesten bastant, a mi. Potser a vostès no, i segurament a vostès a vegades els deuen arribar missatges, i tal i qual, però a mi personalment em molesten molt. Vostès faran, però ho torno a repetir. Ja sé que estem en un lloc públic, però *estamos ahí*.

Primer de tot, el meu homenatge i sentiment pel record d’Excalibur, i tots els éssers vius que sacrificuem en nom de deus estranys. Hem assolit el cim de la ignorància, la hipocresia, la mesquinesa i la supèrbia. La tristor m’envaeix un altre cop. Diran si penso també en els estudiants mexicans, i evidentment, també va ser una forta trepitjada.

Primer de tot, felicitar els regidors pel seu comportament a l’últim ple extraordinari. Sincerament, *chapeau*. Cadascun de vostès van defensar la seva postura amb tot respecte a tots els altres. Només una petita quantitat de veïns, alguns veïns, molt pocs, van trencar aquesta dinàmica. *Chapeau*. I no ho dic per Ciutadans, que solament van aplaudir i res més. És aquesta la història que tenim. I després, vaig trobar a faltar que nosaltres no estiguéssim a la representació dels 920 ajuntaments que sí que donaven pas a aquesta... El que sigui, és igual, perquè sostinc i mantinc que qui se’n vol anar de casa, sigui adoptat, de grat o fill natural, o allò que sigui, o sortirà per la porta, o sortirà per la finestra, o farà un *butrón*. Així de clar serà.

No estic d'acord, senyor Giner, quan vostè va dir..., bé, tot allò que va defensar, amb tot el respecte per tot el que vostè va significar. De totes maneres, vull dir que també estic d'acord amb una cosa. Sí, a mi també m'hagués agradat una pregunta molt més senzilla i simple, per exemple, la que va fer el senyor Felipe González quan volíem entrar a l'OTAN. Que al principi d'entrada no, però després vam fer allò tan simple. I després, fins als últims llocs més importants, perquè el senyor Solana em penso que sí que ho era, no? #.

I després, bé, continuo fent, com sempre, una sèrie d'aclariments, però és igual, me'ls quedo com a cosa personal que he fet, perquè estic molt trasbalsada últimament amb moltes qüestions. Evidentment, vull anar a votar, és cert. Potser també per dir que sí, o que no, o sí no, o no sí, o el que sigui. Gràcies.”

La senyora Peña:

“Buenas noches. Yo tengo una hija que tiene parálisis cerebral, me parece que todos la conocéis, o la mayoría. El año pasado mi hija fue intervenida de amígdalas. Esto es una información que voy a dar, y me gustaría que se corriera por el pueblo. Mi hija, en la intervención, tuvo una broncoaspiración, porque no la aspiraron. Yo lo he denunciado, está en el juzgado, y me la han admitido a trámite. Tengo el informe del forense aquí, tengo todos los datos. El abogado me llamó ayer, y mi sorpresa fue tremenda cuando vi los informes médicos, que no entendía por qué el forense había puesto que a mi hija la habían dejado como terminal.

Entonces, me cuesta un poco decirlo... *(Pausa.)* Me cuesta decirlo. Como mi hija tiene parálisis cerebral, no quisieron reanimarla, dijeron que la dejaban morir porque era una niña discapacitada y una enferma mental. Yo tuve que suplicar que la bajaran a UCI. Suerte de eso. Muchos sabéis, que habéis estado allí, ha salido con las muchas deficiencias que ha quedado. Lo digo, y si alguien no lo cree, aquí traigo, de siete tomos que tengo uno, donde pone que a María Sierra Martínez Peña, si tuviera otra broncoaspiración, no se le haría la reanimación y se le dejaría morir. Con estas palabras. Entonces, me gustaría que todos corrieran esta voz, porque en el Broggi no es la primera vez que pasa.

Siento llorar, pero..., es muy duro. Es muy duro, y si queréis, voy a dejar una copia en el ayuntamiento, por si alguien quiere leerlo. Nada más, gracias.”

El senyor Carrasco:

“Bona nit. Bueno, sería largo, pero en todo caso voy a ser breve, porque el tiempo es así, ¿no? A ver, yo soy socio de AIDED hace catorce años, desde que la asociación empezó a funcionar. Cuando ellos, desde el minuto cero, dijeron que era prioritario para sus familias tener una residencia, es porque era

prioritario. Era prioritario antes y es prioritario ahora, y si no, que os traigan los niños aquí un cuarto de hora, y veréis la prioridad.

Entonces, yo creo que la respuesta que ha habido por parte de todos los grupos, ha sido un poco decir «os queremos mucho, y ya está». A mí me gustaría que no los queráis tanto, y que desde el minuto uno, desde ahora, montemos una mesa de urgencia para tratar este tema. Y esa mesa de urgencia, con la propia asociación y los grupos políticos. Tenemos un proyecto hecho, resulta que tenemos un proyecto hecho desde hace ya un montón de años, tenemos los terrenos, y ahí no se pone. Pues vamos a poner la primera piedra nosotros, el ayuntamiento de Esplugues, los vecinos de Esplugues vamos a poner esa primera piedra. Vamos a hacer allí un acto reivindicativo, igual que en su día lo hicimos en el Broggi. ¿O alguien se cree que el Broggi apareció ahí por arte de magia? No, porque se peleó mucho por él, ¿no?

Por lo tanto, yo os pediría a todos los partidos que creáramos esa mesa, pero que la creáramos esta semana ya, no esperemos a ver qué pasa, y no sé qué. No, las cosas son como son, y las urgencias son así. Esta gente lleva con los niños, que ahora ya son adultos, porque claro, empezaron de niños pero ahora son adultos, y bueno. El otro día me comentaba una madre que se va a morir ella, y la residencia no aparecerá, y su niña no sabe dónde irá. Por lo tanto, esto es prioritario, ¿eh?

Gracias.”

La senyora Coll:

“És una, però és llargueta. Bona nit. Des de la CUP d'Esplugues de Llobregat ens agradaria saber qui és fa càrrec i qui controla les decisions i actuacions de les polítiques aparentment autònomes que porta a la pràctica la policia local, com ara la multa a un veí de Molins de Rei per portar una «enganxina» de «cat» a la matrícula, escorcolls reiterats i selectius a persones concretes abans d'entrar al ple, donar ordres a la brigada municipal perquè arrenquin cartells de «ni muts ni a la gàbia», agents que van per botigues que tenen cartells de «ni muts ni a la gàbia», i molt amablement els aconsellen que els treguin. I després, els Mossos d'Esquadra, que van intentar coaccionar una persona perquè retirés la instància que va fer per a una manifestació, perquè seria responsable si hi havia algun problema.

I bé, m'agradaria que responguessin tots els grups municipals.”

El senyor Ortega:

“Amb el permís de la portaveu, jo volia fer una interpel·lació, una reflexió també, a la meva molt apreciada Neus Oró. Sí, home, sí, de veritat, eh? I també faré una petita intervenció, des de l'antiguitat que puc representar en aquest consistori, d'alguna cosa que s'ha dit aquí per part de Julián, i alguna cosa més.

Jo, Neus, de veritat, jo lamento molt que et desagradi tant el tema dels telèfons, ho lamento moltíssim. Perquè jo, que em sento al·ludit perquè faig servir el telèfon, perquè, professionalment, i perquè ens comuniquem via WhatsApp, i rebem informació de l'exterior i tal, l'hem de fer servir. Si jo t'expliqués a tu quantes coses em molestem a mi al cap del dia, i m'he d'aguantar. Ara, si la presidenta té a bé posar un inhibidor, perquè ningú, dels que entren aquí, no hi hagi telèfon, doncs, jo ho acataré, faltaria més, seré un més que acatarà, com sempre faig, disciplinadament. Però mentrestant faré servir els mitjans que hagi de fer. Igualment, sóc com les senyores, que també tinc dues neurones, una que faig servir per treballar i una altra amb la que continuo escoltant, no? Llavors, no us preocupeu que continuo escoltant, i estic assabentat de tot, eh? Si és que va per mi. Però de veritat, eh?, des de l'estima i amb tota cordialitat, i amb molt de respecte.

A la senyora María Sierra dir-li que és vergonyós el que li va passar, té el nostre suport en aquest sentit, i és que no hi ha més paraules, és que això que explica sembla mentida que passi en un lloc civilitzat com és Espanya, i com és Esplugues. Sembla mentida, en la sanitat pública. No podem dir res més.

I al Julián, escolta, és que volia dir-ho perquè jo estic sentint aquí unes tonteries, unes tonteries tan grans, que és que no puc menys que explicar-ho. De veritat, mireu, és el que explicava: l'antiguitat és un grau, i jo recordo que l'any 2006 –l'any 2006– Ca n'Oliveres ja es va cedir a Benestar Social, que en aquell moment el governava Esquerra Republicana. I se cedia per fer això, perquè AIDED el pogués habilitar per al que es vol. I estaven tots d'acord en aquest sentit. Va entrar la crisi, va entrar el tema econòmic que va provocar en aquell moment el govern que hi havia a la Generalitat de Catalunya, i estem al 2014 i no s'ha realitzat encara. Ara podem reunir-nos, anar de genolls a Lourdes i tornar, podem fer el que vulgueu, però estem al 2014 i no s'ha fet això, i les coses s'han de dir com són, i és que portem vuit anys de retard en aquest sentit. I que teniu raó, però que no s'ha fet, i els 4,3 milions d'euros que valia en aquell moment, no sé el que val ara, doncs, home, la mateixa inversió d'ara és la que es podia fer en aquell moment, quan s'assumia per part del tripartit i per part de la conselleria de torn. Que mai, si no me'n recordo malament, mai van venir a firmar l'acceptació de Ca n'Oliveres. O sigui, està cedit però no han vingut a acceptar aquesta donació, diguem-ho això, o aquest ús.

Llavors, faltaria més, estem disposadíssims a tornar a parlar, tornar a anar allà on sigui, però que facin cas –que facin cas– perquè un dels que en aquells moments manava i va acceptar això continua governant avui, eh?, que és Convergència i Unió, amb la qual cosa podem activar-ho, i els 4,3 milions, que no són res, que els posin i que ho facin. Si no passa res, escolta, serà per milions d'euros! No passa res.

I li passo la paraula a la meva portaveu.”

La senyora Haro:

“Sobre el tema de la policia amb el tema de la manifestació, el nostre partit no té coneixement de res. I d’acord amb el disposat que vam fer a la junta de portaveus, que vam arribar a un acord, continuem pensant el mateix, però tot i així, sembla ser que sóc l’única que se’n recorda que aquell dia jo vaig passar por, i estava tancada en un despatx allà. Però continuo dient que el meu compromís és ferm, i que aniré on hagi d’anar.”